

29/01/2009

Giữa lúc nước Việt Nam theo chủ nghĩa cộng sản ngày càng mở rộng cửa cho thế giới bên ngoài và không còn dành sự chú ý nhiều vào di sản cay đắng của chiến tranh, giới nhà văn trong nước cũng tìm kiếm theo chiều hướng đó, đem lại đề tài gần gũi với câu chuyện liên quan đến cuộc sống mới hàng ngày.

Một bản tin của Thông Tin Xã Pháp AFP nhận thấy rằng giới nhà văn mới Việt Nam lúc này đang viết những sáng tác về tình yêu, tình dục, công ăn việc làm, tình trạng văn minh của một xã hội đô thị đổi thay nhanh chóng với những đau nhức mới thêm nhức nhối.

Các nhà phê bình văn học, trong có một số người thuộc phe thực dụng, than phiền là giới nhà văn hôm nay không quan tâm đến chính trị, những những người khác lại nhận thấy rằng các nhà văn này đang đáp ứng nhu cầu của độc giả muốn được những câu chuyện về những người lo âu bình thường, chứ không phải về những cuộc tranh chấp kéo dài nhiều thập niên.

Bản tin trích lời ông Nguyễn Việt Hà, người được coi như một trong những người đầu tiên đưa cho thế hệ nhà văn mới, nói rằng trong đời sống thế kỷ của giới trẻ ngày hôm nay, chính trị đóng một vai trò rất nhỏ.

Chính sách đổi mới kinh tế được phát động năm 1986 đã giúp mang lại một thế hệ nhà văn Việt Nam mới, trong đó nhiều người trong số họ là quân nhân hoặc thuộc thành phần chiến đấu cho cách mạng những gì đây phá bỏ truyền thống viết những câu chuyện ca ngợi lòng ái quốc. Giới nhà văn này chủ yếu chỉ không còn được giới cầm quyền tại Hà Nội ưa chuộng nữa.

Trong những đề tài nổi bật, các nhà văn như Bảo Ninh, Nguyễn Huy Thiệp và Dương Thu Hương đã làm công chúng say mê với những câu chuyện sống động về chiến tranh, với những người bất mãn của người dân thường thời hậu chiến và với những những cái điếm của một chính quyền cộng sản chưa mở cửa lòng cánh.

Trong và ngoài nước, họ đều coi như những nhà văn thế hệ mới phong trào. Dòng họ Thu Hồng và anh cho phát hành 'Đỉnh cao chói lọi', một cuốn tiểu thuyết gây nhũn tranh cãi về ngôn ngữ tình bí mật của ông Hoàng Chí Minh, và cuốn sách đã được giới văn học theo dõi những nhũn qua các trang điện tử trên máy điện toán.

Tuy nhiên, nhà phê bình văn học Đoàn Công Thi cho rằng giới đề cập ngày nay tại Việt Nam, chỉ 2/3 dân số dưới 35 và không nhận gì về những khiếm khuyết của chiến tranh, muốn đề cập những sách nói lên những kinh nghiệm của chính họ.

Theo bà Thi, thế hệ của chiến tranh đang mất dần và các sáng tác của những nhà văn thế hệ cũ không giúp giới trẻ hiểu biết thêm về thế giới họ đang sống.

Các nhà phê bình văn học và ngay cả một số nhà văn thế hệ nhìn nhận rằng thế hệ nhà văn mới đã ít quan tâm tới những vấn đề chính trị giữa lúc giới cầm quyền tập trung duy nhất các sáng tác của họ và bỏ tù những nhà báo và những người bất đồng chính kiến bỏ coi thu nhập thành phần theo cách mạng.

Bà Ninh, nhà văn nữ tiểu thuyết gia thế kỷ 1990 như cuốn 'Nỗi Buồn Chiến Tranh', nói rằng giới nhà văn hiện đại tránh né những vấn đề gây tranh cãi. Theo ông, các nhà văn trẻ có khuynh hướng đi hàng, tránh né đề cập tới những khó khăn thật sự mà Việt Nam đang phải đối mặt.

Tuy nhiên, nhà phê bình sách Nguyễn Chí Hoan của Tuần Báo Văn Nghệ lại cho rằng hai thế hệ nhà văn cũ và mới thế kỷ ra cũng có những điểm chung, vì các tác phẩm của họ cùng tập trung vào những cuộc tranh đấu của cá nhân.

Ông Hoan nói rằng hiện nay người Việt đã mất phần nào đức tin vào lòng, và điều này đưa đến những thế hệ thách thức trong văn chương hiện đại, giới trẻ làm cách nào để có thể sống tình trạng giàu có mà lại có một đời sống dằn vặt trong khi vẫn giữ đức tin cân bằng về mặt tinh thần.